

Njegov poklic.
 "Kaj bode iz vašega sina?"
 "Postrešček; v šoli je skoraj vsaki dan stal v kotu in je tako že navajen na postreščekovo delo."

Znamenje.
 Nočni čuvaj (pri oknu ležeči ženi): "Hej! ali je to vaš mož, katerega vlečem za sabo? Smrdi po brinovu in ima na desni nogi raztrgan čevlji!"

PREMI ŠLJENO.

Bolnik: "Močan sem sicer kakor vol, lačen sem kot volk, žejen kot riba — toda po noči se potim kakor konj."
 Zdravnik: "V tem slučaju vam pa ne vem drugega svetovati, kot da vprašate živino-zdravnika za svet."

Vzdih mladenke.
 "Oh, kako lepo je v istem času srečno in nesrečno ljubiti!"

Dvoumno.
 "Gospod baron, gotovo ste veseli, da me vidite?"
 "Človek je vedno vesel, če vidi kakšnega starega znanca."

Pri vedeževalki.
 "In za eno krono mi hočete povedati celo mojo bodočnost?"
 "Zakaj pa ne; pri mnogih ni še ene krono vredna."

Po telefonu.
 — Halo, tukaj gospa Mavrica. Kdo tam?
 — Tukaj sem pa ja frizer Brilantinič.
 — Jaz bi se danes rada dala frizirati.
 — Prosim, milostiva, — ali morate sami semkaj priti ali pa pošljem lahko k vami na dom po lase?!

Pri sodniku.
 Sodnik: Obravnava je torej končana. — Kaj pa še hočete?
 Optoženee: Prosim, naj slavno sodišče pri odmeri kazni vpoštevava mladost in neizkušenost mojega zagovornika.

Pogovor.
 — Ti si bil na Laškem — ali si tam videl Vezuv, ko ogenj bljuje?
 — Ne!
 — Ti, dragi prijatelj, lahko ti je žal!
 — Hm — Ali si ti že videl mojo ženo, kadar ogenj bljuje?
 — Ne!
 — Ti, dragi prijatelj, — lahko si vesel!

VSE MOGOČE.

Dobrotnik je povabil k sebi lačne umetnike in jim je držal sledeči govor: "Jaz vas razumem, čutim z vami, poznam vaš boj za vsakdanji kruh, povem vam pa, da sem bil tudi jaz enkrat reven in lačen, ker nisem imel fraka, da bi šel na obed."

Nobene pomoči.
 Gospodična: "Ali pa niste mogli rešiti svojega prijatelja iz rok ljudožrevec?"
 Afrikanski potnik: "Na noben način! Ko sem prišel do ujh, so ga že črtali iz jedilnega lista."

Svečan dan.

Med posli.
 Prva kuharica: "Ti, ali greš v nedeljo v gledališče?"
 Druga kuharica: "Ne grem!"
 Prva kuharica: "Dali bodo 'Ločeno ženo'?"
 Druga kuharica: "Ločeno ženo bom kmalu videla doma — gospod in gospa se igrata zadnje dejanje."

Velika plača.
 Mati: Ti, stari, Janez je pisal. Frajtar je postal in piše, da bi mu poslali kaj denarja.
 Oče: Ja kaj pa dela ta fant z denarjem? Plačo ima, in lani sem mu poslal dve kroni...

Materinska dolžnost.
 Žena: Daj, daj, ostani nocoj doma in pazi na otroke.
 Mož: A jaz? Ja, slišiš...
 Žena: Ne gre drugače, služkinja je šla na Brezje, jaz pa imam nocoj v našem klubu predavanje o materinskih dolžnostih.

Huda kazen.
 Mlad mož (psu, ki ga ni hotel ubogati): "Čakaj, čakaj, za kazen bodeš moral vse snesti, kar je zame pripravljeno."

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Jasno.
 "Toraj gospod zdravnik, vi ne veste nobenega drugega izhoda, kakor da moram poslati ženo v kopalnico; ali se ne more pomagati njeni bolezn?"
 "Njeni bolezn je, njej sami pa ne!"

Dober človek.
 Sluga: "Z gospodom zdravnikom bi radi govorili? Ali ne morete počakati do jutri?"
 "Kako to, ali ga ni doma?"
 "Doma je že, pa je jutri njegov rojstni dan in bi rad videl, da bi mu vi, kot njegov prvi bolnik napravili malo veselje."

V pasti.
 Oče je pripovedoval sinu, da ni nek kmet imel več trave za svoje-ga vola. Pomagal si je s tem, da mu je nataknil zelene očale in ga hranil s slamo. Vol je videl zeleno slamo pa je mislil, da je trava.
 Sin je malo pomislil, potem pa odgovoril: "Oče, zakaj si pa ti ne natakneš rumenih očal in ne piješ vode mesto piva?"

Domisljiva.
 "Kaj je najlepšega v življenju, naj v meni združi se sladko!"

LJUBEZNIJIV BRAT.

Sestra: "Ti, ali je v francoskem jeziku gos tudi ženskega spola?"
 Brat: "Gotovo! Gosi so vedno ženskega spola."

Pojasnilo.
 "Kako se pa počuti vaš prijatelj slikar Franc?"
 "Hvala! Slika portrete in podobne stvari."

Otročja molitev.
 Mala Rozalija je obiskala svojo nenavadno pobožno staro mater.
 "No, ali te je že mama naučila večerno molitev?"
 "O, že!"
 "H konju pa moliš predno greš spat?"
 "Največkrat k maminim kolenom, včasih pa tudi k moji postelji."

Ne veseli ga.
 Dobrosrčen gospod naleti na ulici na berača, mu podari deset vinarjev in mu pakaja v bližini stojajočo hišo.
 — Poglejte, v to hišo pojdite, tam dobite dobro delo; tri klatre drv je požagati... zaslužek bo dober.
 — Hvala za svarilo, — odgovori berač in izgine na nasprotno stran.

Ni tako hudo.
 Pepček: Mama, kaj je huje, če padnem z drevesa — da si nogo zlomim, ali pa, da si pri tom hlače strgam?
 Mati: Pepček! Veš, da je huje, če si nogo zlomiš.
 Pepček: No, potem pa le vesela bodi — jaz sem si samo hlače strgal.

Dobro je pozna.
 Agent: Zavarujte se na 5000 K. Če umrjete dobi vaša soproga kar 5000 K.
 Gospod: Ne, ne... se preveč bojim.
 Agent: Bojite se — ja, česa pa?
 Gospod: Veste, moja žena ima pasjo srečo. Če bi se jaz zavaroval — čez par mesecev bi gotovo imela tistih 5000 K. Pasjo srečo ima.

V ZRCALU ŽIVALSKEGA SVETA.

Gospa, kateri je vse predrag o.

Pri sodnji.
 Sodnik: "Ali ste pri svojem nasprotniku zapazili kaj sovražnega?"
 Priča: "Ne ničesar dokler me ni lopnil po glavi."

Pravilno.
 Ravnatelj zapora k pazniku: "Zakaj pa niste pustili prosto št. 24; to je vendar temnica."
 Paznik: "Saj sem vtaknil notri nekega fotografa."

Pripoznanje.
 Kmet je slišal v mestu opernega pevca in je rekel svoji ženi: "Petje je pa vseeno umetnost; tako silno se mu zeha in pri tem tako lepo tuli."

UPRAVIČENO VPRAŠANJE.

"Mama, kako bi se oni vitez popraskal, če bi ga bolha ugriznila?"

Otročja pamet.
 Pri Smoletovih so imeli strica duhovnika za gosta. Ko se je vsa rodovina vsedla za mizo, je stric duhovnik skleknil nad krožnikom roke, (povelil glavo in pregibaje ustnice molil.
 Pepček ga je nekaj časa gledal, potem se je obrnil do očeta in vprašal:
 — Ata, zakaj se pa ti nikoli s krožnikom ne pogovarjaš?

Djaska kupčija.
 Petošolec: Prosim lepo, gospodična Nežika, za prihodni valček.
 Gospodična Nežika: Tega sem že obljubila svojemu bratrancu Jošku.
 Petošolec: De, ampak veste, gospodična Nežika, ta ga je meni prodal za tri bolgarske jubilejne marke.

Hitra sprememba.
 (Oče k prosilec svoje hčere): "Žalostno vest vam moram poročati. Jaz sem uničen, izgubil sem vse."
 Prosilec: "Tolažite se s tem, da vam bode od danes naprej ostala hčer v tolažbo."

V slabem položaju.
 Prvi postopač: "Naša obrt je pa vseeno najžalostnejša na svetu."
 Drugi: "Kako to?"
 Prvi: "Če z drugimi ljudmi slabo postopajo, začnejo stakvati, mi pa zamoremo samo na en način stakvati in to tako, da gremo delati."

Mal po grešek.
 Vedno si mi rekel, da ima slab igravec srečo v ljubezni; včeraj sem zaigral pet sto kron, danes zjutraj mi je pa žena ušla."
 "Saj to je na vsak način velika sreča."

Zavit odgovor.
 "Kaj pa je on prav za prav za en človek?"
 "On je tak, da če daruje kakemu beraču en cent, pripoveduje potem cel teden na okoli, da ga je povabil na večerjo."

"Kaj ne Mina, lastno ognjišče je zlata vredno."
 "Je že res, samo kaditi se ne sme tako zelo."

Dvojno spanje.
 "Ali vaša žena dobro spi?"
 "Kakor je pač! Jaz se lahko cel dan spreham po sobi z joka-jočim otrokom pa se ne zbudi. Če pa pridem ponoči iz gostilne v samih nogavicah v sobo je takoj po koncu."

Pameten deček.
 "To je prav, da si mi prinesel nazaj denar. Toda jaz nisem izgubil pet posameznih dolarjev, izgubil sem bankovec."
 "Saj sem ga ravno zaradi tega zmenjal, da mi lahko daste 1 dolar."

V cestni železnici.
 Prva: "Ti, zakaj ima pa gospa Krivec pajčolan na obrazu?"
 Druga: "Kaj ne vidiš, da sedi njen mož na drugem koncu voza. Sedaj jo ne bode poznal in ji bode, kot tujki, gotovo ponudil prostor zraven sebe."

Slab izgovor.
 "Kaj ti je Elza, zakaj jokaš?"
 "Oh, mama; moja porcelanasta punčka je splezala na omaro in ubila lepo kitajsko vazo. Kaj ne, kako nespodobnega otroka imam?"

Čisto pravilno.

Vedno si mi rekel, da ima slab igravec srečo v ljubezni; včeraj sem zaigral pet sto kron, danes zjutraj mi je pa žena ušla."
 "Saj to je na vsak način velika sreča."

Zavit odgovor.
 "Kaj pa je on prav za prav za en človek?"
 "On je tak, da če daruje kakemu beraču en cent, pripoveduje potem cel teden na okoli, da ga je povabil na večerjo."

"Kaj ne Mina, lastno ognjišče je zlata vredno."
 "Je že res, samo kaditi se ne sme tako zelo."

Dvojno spanje.
 "Ali vaša žena dobro spi?"
 "Kakor je pač! Jaz se lahko cel dan spreham po sobi z joka-jočim otrokom pa se ne zbudi. Če pa pridem ponoči iz gostilne v samih nogavicah v sobo je takoj po koncu."

Pameten deček.
 "To je prav, da si mi prinesel nazaj denar. Toda jaz nisem izgubil pet posameznih dolarjev, izgubil sem bankovec."
 "Saj sem ga ravno zaradi tega zmenjal, da mi lahko daste 1 dolar."

V cestni železnici.
 Prva: "Ti, zakaj ima pa gospa Krivec pajčolan na obrazu?"
 Druga: "Kaj ne vidiš, da sedi njen mož na drugem koncu voza. Sedaj jo ne bode poznal in ji bode, kot tujki, gotovo ponudil prostor zraven sebe."

